

עבודה על המדות בפרקי אבות

"שְׁלוֹשָׁה שָׂאֲכָלוּ עַל שִׁלְחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה, כָּאֵלוּ אֲכָלוּ מִשִּׁלְחָנוֹ שֶׁל מָקוֹם"

(מסכת אבות, פרק ג, משנה ג)

במלים אחרות: כִּאֲשֶׁר אוֹמְרִים דְּבָרֵי תוֹרָה בְּזִמְנָן הָאֵכֵל, הָאֲכִילָה נְהִיית קְדוּשָׁה יוֹתֵר.

שאלה משפחתית:

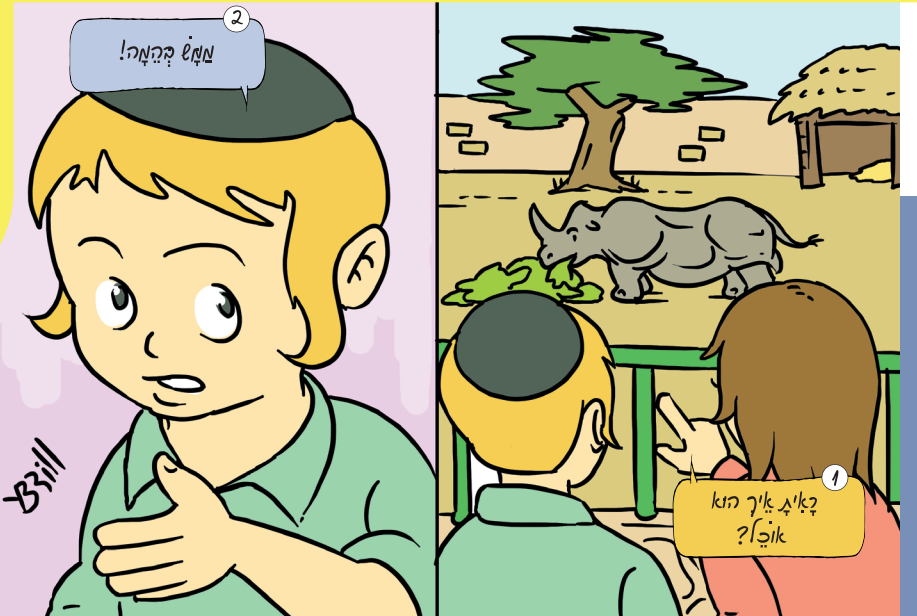
בקשו מבני המשפחה הבוגרים (אחים, הורים, דודים, סבים או סבתות) לספר לכם על סעודת מצוה שהשתתפו בה. בקשו שייספרו לכם מה היה מיוחד בה, וכיצד באה לידי ביטוי הקדשה והמצוה בסעודה זו.

☐ שאלתי

משימה משפחתית:

השבת, קראו את הלמוד המשפחתי שבכרטיס זה בשעת הארוחה, והשתדלו לישם את הכתוב בו!

☐ ביצעתי

קבוצה

למוד משפחתי - חמש דקות בעקבות פרקי אבות

בכוחנו להפוך את שלחן האכל שלנו לדבר קדוש, ממש כמו מזבח. איך עושים זאת? אומרים דברי תורה בזמן הסעודה. כך אנו הופכים גם דבר רגיל ויומיומי כמו אכילה לדבר יהודי וקדוש.

נוכל ללמד מכך כלל חשוב לגבי האכילה: היחס שלנו כלפי האכל הוא בידינו.

אנו יכולים חלילה לאכל כמו בהמות שאוכלות "לתאבון", ואנו יכולים לבחור לאכל "לבריאות" כדי להיות בריאים, ולעשות זאת בדרך ארץ, בצורה מכבדת, בנימוס ובנקיון.

אנו יכולים לאכל כמו בהמה, שמתחסרת לאכל רק כדבר גשמי, ואנו יכולים לבחור להפוך את האכילה לדבר נעלה וקדוש על ידי שנברך לפני האכל ואחריו ונאמר דבר תורה ליד השלחן. אם נעשה זאת, השלחן שלנו יחשב בעיני הקב"ה כמזבח ממש.

למדתי

שלחן שאומרים עליו דברי תורה דומה ל:

- א. מסעדה ← ע,ו
- ב. מזבח ← ש,כ
- ג. שלחן ערוך ← ל,ב

* אספו את האותיות בתשובה הנכונה שענייתם, הן תשמרנה אתכם בכיתה במהלך השבוע הבא.

2

1
כיצד הייתם מתארים את שלחן השבת שלכם? שלחן רגיל/ שלחן קדוש/ מזבח ממש.